

מטעמי תורת זילים

פרשת כי תצא – סוד מצות שילוח הקן

התורה צייתה שאם אדם ימצא קן עם אפרוחים או ביצים עליו לשלח את האם ולקחת את הבנים שנאמר "כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בקל יץ או על הארץ אפרוחים או ביצים והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים" (דברים כב, ו-ז). **המצוה הזאת גדולה** (מצודת דוד' להרדב"ז מצוה רו ד"ה ובס"ה התיקונים) **ונפלאה במאוד מאוד** (שליה הקדושי' תורה שכתב פרשת כי תצא ודע כי מצוה זו) **וגנוזים בה סודות התורה** (זוהר פרשת שמות דף ח ע"א ד"ה פתח ואמר כי, 'תיקוני זוהר' בהקדמה לתיקונים דף יב ע"ב ד"ה ועוד והמשכילים) **ועניינים גדולים הן לפי הנגלה והן לפי הנסתר** (ורקנאטי על התורה' פרשת כי תצא ד"ה כי יקרא קן צפור) **ויש בה רמזים גדולים בענין גלות ישראל וגאולתם ובביאת המשיח** (יצרור המור' פרשת כי תצא ד"ה ובמדרש הנעלם).

ויש להבין, למה ה' יתברך ציוה לשלח את הצפור מהקן ולקחת לה את הבנים? ואיך דבר זה רומז על גלותם וגאולתם של עם ישראל?

צער הצפור בעת שילוח הקן גורם לעורר רחמים על עם ישראל

כאשר אדם משלח את הצפור ולקח את הבנים מהקן (יקרית ארבע' לר' רחמים חורי מתוניס פרשת כי תצא ד"ה מסרה תשלח את האם), **הצפור מצמצפת והולכת** (זוהר חדש' מדרש רות דף צד ע"ב ד"ה האי עופא) **ואינה יודעת לאן היא הולכת** (זוהר חדש' מדרש רות דף צד ע"ב ד"ה האי עופא, זוהר פרשת לך דף צד ע"ב ד"ה אמר רבי אבא) **נעה ונדדה** (זרע שמשון' לר' שמשון נחמני פרשת כי תצא ד"ה בפי' דברכות האומר) **לכאן ולכאן** (אהבת יהונתן' לר' יהונתן אייבשיץ על הפטרת פרשת דברים ד"ה צריך להבין), **וצועקת** (ילקוט ראובני' פרשת כי תצא ד"ה אמר הקב"ה בשם מדרש פליאה, 'יקרית ארבע' לר' רחמים חורי מתוניס פרשת כי תצא ד"ה מסרה תשלח את האם) **דואגת ומצטערת על קנה ועל בניה** (זרע שמשון' לר' שמשון נחמני פרשת כי תצא ד"ה בפי' דברכות האומר) **ובוכה עליהם** (אהבת יהונתן' לר' יהונתן אייבשיץ על הפטרת פרשת דברים ד"ה צריך להבין). **ואינו לה נחת בשביל צער פרידתה מבניה האפרוחים, על כן נודדת מגג לגג אולי תמצא את הבנים לרבוץ עליהם ולהגן בכנפיה** (יערות דבשי' לר' יהונתן אייבשיץ חלק ב' דרוש ו ד"ה אמנם יש), **ומרוב צערה** (ביאור 'באר מרים' על טעמי המצוות לרבינו מנחם בבלי כמצוה רכד) **היא רוצה להרוג את עצמה** (זוהר חדש' מדרש רות דף צד ע"ב ד"ה האי עופא, 'שפתי כהן על התורה' פרשת כי תצא ד"ה 'יעד יש רמו' מהזוהר, 'זרע שמשון' לר' שמשון נחמני פרשת כי תצא ד"ה בפי' דברכות האומר. וראה 'קול אליהו' להגר"א פרשת וירא אות ד בשם ירושלמי שלפעמים מטביעה עצמה מרוב צער).

אז המלאך סנדלפו"ן הממונה על העופות (תיקוני זוהר' תיקון ו דף כג ע"א ד"ה 'ועוד שלח תשלח' עפ"י פשט לשון זוהר) **הנקרא גם בשם 'עוף' שנאמר 'ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים'** (בראשית א, כ) (עפ"י 'ילקוט ראובני' כי תצא אות ח על הפסוק 'ועשית מעקה' בשם מדרש פליאה, 'וימחר אברהם' לר' אברהם פלאגי מערכת השין אות קצא), **עולה למעלה** (יקרית ארבע' לר' רחמים חורי מתוניס פרשת כי תצא ד"ה מסרה תשלח את האם) **ומעלה את צעקת הצפור** (זרע שמשון' פרשת כי תצא ד"ה בפי' דברכות האומר) **ומבקש רחמים לפני הקב"ה** ('שפתי כהן על התורה' פרשת כי תצא ד"ה 'יעד יש רמו' מהזוהר, 'זרע שמשון' פרשת כי תצא ד"ה מסרה תשלח את האם) **ואומר "הרי כתוב בך 'ורחמיו על כל מעשיו' (תהלים קמה, ט) אז מדוע גזרת על העוף הזה שישגורש מהקן?!"** (תיקוני זוהר' תיקון ו דף כג ע"א ד"ה ועוד שלח תשלח). **ומיד שומע הקב"ה ומתעורר ברחמים** ('אהבת יהונתן' לר' יהונתן אייבשיץ על הפטרת פרשת דברים ד"ה צריך להבין) **ואומר "הרי השר הזה מעורר רחמים על מי שהוא ממונה עליו, ואני שאני רחמן וממני הם הרחמים לא ארחם על פני? או לי שהחרבתי את ביתי** (זרע שמשון' פרשת כי תצא ד"ה בפי' דברכות האומר) **ושרפתי את היכלי והגליתי את פני לבין האומות!"** (זוהר חדש' מדרש רות דף צד ע"ב ד"ה ארכין רבי בון).

כוונת שילוח הקן הוא לצער את האם בהילקח מעליה בניה, שבסיבת השילוח והצער הוא יבואו הרחמים לעולם (ורקנאטי על התורה' פרשת כי תצא דף פט ע"א ד"ה כי יקרא קן צפור, 'מצודת דוד' להרדב"ז על טעמי המצוות מצוה רו ד"ה לשלח את האם). **לכן הקדים הפסוק אפרוחים לביצים שנאמר "כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בקל יץ או על הארץ אפרוחים או ביצים והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים" (דברים כב, ו), לומר שאם יזדמן לאדם קן עם ביצים וקן אחר עם אפרוחים, יקדים מצות השילוח בקן עם האפרוחים היות שגדולה צעקת האם בלקיחת האפרוחים מאשר בניצים** (מגלה צפונות' למחבר 'שבת מוסר' חלק ג פרשת כי תצא ד"ה ובטעם מצוה זו). **לכן מי שאומר ש"ה' מרחם על קן צפור"** (ראה גמי ברכות דף לג ע"ב, גמי מגילה דף כה ע"א) **לא אמר כלום, שהרי אם חס עליה היה מצוה לעזוב אותה ואת בניה וללכת משם** (זוהר חדש' מדרש רות דף צד ע"ב ד"ה ארכין רבי בון), **אלא שאין כלל כוונה לעורר רחמים על הצפור** ('שפתי כהן על התורה' פרשת כי תצא על הפסוק 'כי תבנה בית חדש'). **ומטעם זה גם טוב לחזר במצוה זו אחרי צפור תור, כי טבעה שאפילו אם מתו לה בנים כל זמן שרואה איזה בן אחד שנשאר לה הרי היא זוכרת את הבנים הראשונים ומצטערת ובוכה עליהם כל ימיה. וכנגדה גם הקב"ה ינהג כתור הזה ויזכור תמיד את מיתת בניו הראשונים שבעם ישראל** (יחוט של חסד' למחבר שבת מוסר פרשת כי תצא דף קע ע"ב ד"ה שלח תשלח).

שילוח הצפור מהקן רומז לגלות השכינה מבית המקדש

קן הצפור רומז לשכינה שהיתה בביית המקדש (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי שער שבעה וארבעים), **שהצפור היא השכינה והקן הוא בית המקדש** (ילקוט ראובני' פרשת כי תצא כב, ו ד"ה 'כי יקרא' בשם זוהר), **והאפרוחים והביצים רומזים לישראל** (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי שער שבעה וארבעים, 'ילקוט ראובני' פרשת כי תצא כב, ו ד"ה 'כי יקרא' בשם זוהר) **שהם מצמצפים בתפילותיהם לאמם המקננת על הארץ** (תיקוני זוהר' תיקון ו דף כג ע"א ד"ה בראשית קס רבי שמעון) **ויישובת עליהם, כמו שנאמר "והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים"** (דברים כב, ו) **ד"ה 'כי יקרא' בשם זוהר). ולפי שהשכינה הלכה בגלות עם ישראל, אז היא כמו הצפור הנודדת מהקן** (מאה שערים' על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי שער שבעה וארבעים). **וזה נרמז בפסוק "גם צפור מציאה בית ודברו קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחתיף ה' צבאות מלכי ואלהי" (תהלים פד, ז), "גם צפור" – בגמטריא עם הכולל יוצא ארבע מאות ועשרים כמספר השנים שעמד בית המקדש הראשון (רבינו אפרים על התורה' פרשת כי תצא כב, ו ד"ה קן צפור).**

לכן נאמר בשילוח הקן "כי יקרא קן צפור לפניך" (דברים כב, ו) **כלומר לשון מקרה, כי לא היתה כוונה שבית המקדש הראשון יבנה בידי בשר ודם אלא שירד מוכן משמים על ידי הקב"ה** (ראה זוהר פרשת פנחס דף רכא ע"א ד"ה דכד נפק) ('שפתי כהן על התורה' פרשת כי תצא ד"ה ויש במצוה זו). **אך כיון שעם ישראל חטאו במדבר הוא נבנה בידי אדם, ומעשי ידי אדם אין להם עמידה לכן גם נחרב** (זוהר פרשת פנחס דף רכא ע"א ד"ה ומדארגיו קמיה במדברא). **וכן נאמר בשילוח הקן "שלח תשלח את האם" (דברים כב, ז) "שלח" – כנגד בית המקדש הראשון, "תשלח" – כנגד בית המקדש השני. כי שולחה "האם" היא השכינה**

מהקן שלה שנאמר "וּבְפֶשְׁעֵיכֶם שִׁלַּחְתֶּם אֶמְכֶם" (ישעיה נ, א) (תיקוני זוהר) תיקון ו דף כא ע"ב ד"ה ואינון ישראל ד"ה תרין שלוחין). ולכן ישראל יצטוו לשלח את האם מהקן ולקחת את הבנים, כי כמו שהצפור מצטערת בשילוחה מעל בניה ומעוררת רחמנות עליהם, כך גם השכינה שנודדה מבית המקדש תצטער ותעורר רחמים על ישראל (מאה שערים) על טעמי המצוות המיוחס לרקנאטי שער שבעה וארבעים).

אחרי שנעשית מצות שילוח הקן על ידי ישראל, הקב"ה מכנס את חיילותיו בעליונים ואומר "הרי הממונה על העופות מלמד זכות על העופות שלו, ואילו בכס אין מי שילמד זכות על השכינה שהיא בגלות מ'הקן' שלה היא ירושלים החרבה, וגם אין מי שיבקש זכות ורחמים על בניה ישראל הנמצאים תחת יד אדונים קשים באומות העולם?" באותה שעה צועק הקב"ה ואומר "לְמַעַנִי לְמַעַנִי אֶעֱשֶׂה" (ישעיה מח, יא) וכן "וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבִלְתִּי הִחַל לְעִינֵי הַגּוֹיִם" (יחזקאל כ, יד), ומתעוררים רחמים על השכינה ועל בניה שבגלות (תיקוני זוהר) תיקון ו דף כג ע"א ד"ה ועוד שלח תשלח). והשכינה מבכה על בניה על אשר הלכו שבי לפני צר ומקוננת ואומרת "קלני מראשי על בני כי אינם, ועל היכל המלך אשר היתה כלילת יופי משוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ אֵיךְ הִיא חֲרֵבָה וְשׁוּמָמָה מִבְּלֵי בְנֵיהָ" ומתמלאת השכינה רחמים (ואהבת יוהנתן) לר' יוהנתן אייבשיץ על הפסרת פרשת דברים ד"ה צריך להבין) וצועקת על בניה שבגלות (זוהר חדש) מדרש רות דף צד ע"ב ד"ה ארכין רבי בון).

משה רבינו ראה כמה מצוות שלחיות הקן ישראל עושים וכמה צעקות יש בשמים של מלאך 'עוף' הממונה על הצפורים, ושאל את הקב"ה "מדוע אתה לא מתעורר עדיין לשוב על בניך?" וענה לו מלאך מטטורין שמצות שלחות הקן אינה שבה ריקם אף אם לא באה עדיין הגאולה, שהרי בכל הדורות עומדים על עם ישראל לכלותם וצעקת העופות עומדת לישראל בגלותם להינצל מידי האומות, וזה מה שאומרים "וְהָיָא שְׁעֵמְדָה לְאֲבוֹתֵינוּ וְלִנְנוּ" (ילקוט ראובני) פרשת כי תצא כב אות סה ד"ה 'אמר הקב"ה ממדרש פליאה). ועל ידי מצוה זו מתעוררים רחמים על כל אלו שהולכים ונודדים ממקום למקום, שבורי לב ושבורי כוח, שחש עליהם הקב"ה וסולח לעוונותיהם (זוהר חדש) מדרש רות דף צד ע"ב ד"ה והקדוש ברוך הוא). ולולא התעוררות העופות בשמים בעת קיום מצות שילוח הקן, היו ישראל חלילה פְּלִים בתוך בני עשו ובני ישמעאל, כי כל מין אוהב את מינו ושונא את הפכו. אך באחרית הימים הקולות הללו גם יוליכו את ההתעוררות בשמים ועם ישראל ייצאו מן הגלות (ילקוט ראובני) פרשת כי תצא כב אות סה ד"ה 'אמר הקב"ה ממדרש פליאה).

הקב"ה ציוה לשלח את הצפור מהקן כדי לעורר רחמים על עם ישראל (זוהר חדש) מדרש רות דף צד ע"ב ד"ה ועל דא אמר, 'מאיר בת עין' לר' מאיר בייקיאם על משנה ברכות פרק ה סימן צט ד"ה תכלית הכללות) שהם בגלות ומשועבדים תחת האומות (קריית ארבע לר' רחמים חורי מתוניס פרשת כי תצא ד"ה מסרה תשלח את האם). והמצוה הזאת מטיבה עם המשלח ועם כל העולם כולו (מאה שערים) המיוחס לרקנאטי על טעמי המצוות שער שבעה וארבעים) בשעה שבאים הרחמים מחמת הבכי של הצפור (זרע שמשון) פרשת כי תצא ד"ה בפיה דברכות האומר). אז יוצא קול ואומר "כְּצִפּוֹר נִוְדָדְתָּ מִן קִנְיָה בְּן אִישׁ נִוְדָד מִמְקוֹמוֹ" (משלי כו, ח) (זוהר חדש) מדרש רות דף צד ע"ב ד"ה והקדוש ברוך הוא) כי בסיבת נדידת הצפור מהקן ה' זוכר לבנינו ומרחם עליהם (יצרור המור) פרשת כי תצא ד"ה ובוזוהר אמרו למען). לכן נאמר על שילוח הקן "לְמַעַן יִיטֵב לְךָ וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים" (דברים כב, ו-ז), שלא נאמר "יִיטֵב לְךָ" למשלח, אלא ש"יִיטֵב לְךָ" על ידי אותו צפור ששילח כי על ידו יבוא טובה לאדם. וכן לא נאמר בפסוק "ותאריך ימים" אלא "וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים" כי הכוונה שמאריך את 'הרחמים' שהם כינוי לימים כמו ש'הדין' הוא כינוי ללילות. וכפי שאמרו רבותינו כי לעתיד לבוא יתארכו 'הימים' (ישפתי כהן על התורה) פרשת כי תצא ד"ה עוד יש רמז).

בכוח מצות שילוח הקן מתקרבת הגאולה וזוכים להיפקד בבנים

כיון שמצות שילוח הקן מעוררת את הרחמים על גלותם של ישראל וחורבן בית המקדש, לכן היא (זרע שמשון) פרשת כי תצא ד"ה בפיה דברכות האומר) ממהרת (הגהות החיד"א) על ספר יעיר מקלטי פרשת כי תצא אות תקמה עפ"י זוהר וכתבי האר"י ז"ל, 'שער החצר' לר' דוד בן שמעון אות קמח ד"ה יעפ"י יסודו אמרתי עפ"י זוהר וכתבי האר"י ז"ל) ומקרבת את הגאולה (זרע שמשון) פרשת כי תצא ד"ה בפיה דברכות האומר) ואת בואו של מלך המשיח. מטעם זה ה' יתברך אמר בשילוח הקן "שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לְךָ לְמַעַן יִיטֵב לְךָ וְהֶאֱרַכְתָּ יָמִים" (דברים כב, ו-ז), לומר שאם קיימת מצות 'שילוח הקן' אני משלח לך את המשיח שעליו נאמר "מְשַׁלְּחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמֹר" (ישעיה לב, ט) (דברים רבה ו, ז) שהרי עתידים משיח בן יוסף ומשיח בן דוד לרכוב על "שור" ו"חמור" (זוהר תיקונים) תיקונא עשיראה דף קמו ע"ב ד"ה יבגין דא) וכפי שנאמר על משיח בן דוד "גִּילֵי מֵאֵד בְּתַצִּיחַ הַרְיָעֵי בֵּת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מִלְפָּנֶיךָ יָבֹא לְךָ צְדִיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא עֵנִי וְרִכְבּ עַל חֲמֹר וְעַל עֵיר בֶּן אֶתְנֹת" (זכריה ט, ט) (ישמו אברהם) לר' אברהם פלאגני מערכת ע ערך עקדה ד"ה ירחבש את חמורו).

מצות שילוח הקן ממהרת גם את בואו של אליהו הנביא וזכור לטוב שנאמר בו "הִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ לְכֶם אֶת אֱלִיָּה הַנְּבִיא לְפָנֶיךָ בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא" (מלאכי ג, כט), והוא בא לנחם את ישראל "וְהִשִּׁיב לָב אֲבוֹת עַל בְּנֵים וְלָב בְּנֵים עַל אֲבוֹתָם" (מלאכי ג, כד) (דברים רבה ו, ז) כנגד מה שנאמר בשילוח הקן "שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לְךָ" (דברים כב, ו-ז) (כנלע"ד בדברי ילקוט חדש) ערך משיח אות סד). ונרמזו אליהו ומשיח בכפל התיבות "שִׁלַּח תִּשְׁלַח" שאחד כנגד שילוח משיח בן דוד ואחד כנגד שילוח אליהו הנביא (ישפתי כהן על התורה) פרשת כי תצא ד"ה עוד ממדרש שלח) וכן בתיבות "אֶת הָאֵם" שהם ראשי התיבות "אֵלֵיהוּ תִשְׁבִּי הַמְּבַשֵּׁר אֶת מְשִׁיחַ" (אגרא דכלה) למחבר בני יששכר) פרשת כי תצא על הפסוק 'שלח תשלח את האם). וגם נרמזו בתיבת "הָאֵם" לבדה, כי כל הגואלים סימנם א"ם – במצרים היו אהרן ומשה, אצל המן ואחשוורוש היו אסתר ומרדכי, ובגאולה העתידה במהרה יהיו אֵלֵיהוּ וּמְשִׁיחַ (ינועם מגדים וכבוד התורה) לר' אליעזר הלוי הורביץ פרשת שלח לך ד"ה וע"ד אמרם בפי שלח תשלח).

שכר מצות שילוח הקן הוא בנים שאם אין לאדם בנים ה' נותן לו. וזה מה שנאמר "שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם" ואם עשית כך אז שכרך יהיה "וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לְךָ" (דברים כב, ו-ז). ואפילו אם האדם הוא עקר ולא מוליד מבטיח לו הקב"ה "חֵיִיךְ שֹׁאֲנֵי פוֹקֵדךְ בְּבָנִים!" (ילקוט חדש) ערך מצוות אות נח). לכן נסמכה מצות שילוח הקן לאיסור "לא יִהְיֶה כְלֵי גֶבֶר עַל אִשָּׁה וְלֹא יִלְבָּשׁ גֶּבֶר שְׂמֹלֶת אִשָּׁה" (דברים כב, ה) כי אם גבר לובש שמלת אשה או אשה לובשת כלי גבר, על ידי זה הם יכולים לבוא שוב בגלגול אך הפעם נשמת האיש תהיה בגוף אשה או נשמת האשה בגוף איש (יצמח דוד) למחבר שו"ת בית דוד פרשת כי תצא דף פה ע"א ד"ה 'כי יקרא קן צפור' בשם 'מגיד משרים' למלאך המגיד של ר' יוסף קארו). אמנם התיקון לזה הוא "כִּי יִקְרָא קָן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בְּדָרְךָ" (דברים כב, ז) שעל ידי קיום מצות שילוח הקן מתנוצצים ניצוצי 'נשמת זכר' בתוך האיש שיש בו נשמת נקבה או ניצוצי 'נשמת נקבה' באשה שיש בה נשמת זכר ואז "וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לְךָ" (דברים כב, ז) שהם יכולים להוליד בנים (יצמח דוד) למחבר שו"ת בית דוד פרשת כי תצא דף פה ע"א ד"ה 'כי יקרא קן צפור).

הטעם שמצות שילוח הקן מזכה את האדם בבנים, לפי שמצוה זו ממהרת את בואו של משיח בן דוד (מגלה צפונות) למחבר שבת מוסר חלק ג פרשת כי תצא ד"ה ובטעם למה) וגאולת ישראל, ואי אפשר לגאולה לבוא עד שישתיימו כל הנשמות שב'גוף' (יצמח דוד) על התורה פרשת כי תצא דף פט ע"א ד"ה 'במד' ואת הבנים), שהוא המקום בו נמצאות הנשמות לפני בואן לעולם הזה (רש"י גמי יבמות דף סג ע"ב ד"ה גוף), כלומר שצריך שייצאו לעולם הזה כל הנשמות המגולגלות (ספר

יְהִי־לִי רִחֻם וְרַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְעַל יְדֵי כֹן יִהְיוּ כָל הַגְּלוּלִים מְתוּקִים (יערות דבשי לרי' יהונתן אייבשיץ חלק א' דרוש א' לחדש אלול ד"ה ויהנה אמרו אין בן דודי ועייש עוד), ורק אחר כך תוכל לצאת 'נשמה חדשה' בשביל המשיח (ספר 'הבהיר' לרי' נחוניא בן הקנה אות קפד) וכפי שאמרו רבותינו "אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבונו" (נמי יבמות דף סג ע"ב בשם ר' אסי). ומשום שהאדם ששילח את הצפור גרם להוצאת הנשמות והרבה בנים בעולם, הרי בדין הוא שגם לו יהיה חלק מכל אותן הנשמות ויזכה לבנים (מגלה צפונות: למחבר שבת מוסר חלק ג פרשת כי תצא ד"ה ובעטע למה). ועל ידי שיפקד בבנים יקלו הנשמות שבונו (זרע שמשון פרשת כי תצא ד"ה דברכות האומר) ויוכל לבוא המשיח (יצמח דוד' על התורה פרשת כי תצא דף פט ע"א ד"ה במד' ואת הבנים).

בזמן בית המקדש שילוח הקן עורר רחמים להביא נשמות בגלגול

בזמן שבית המקדש קיים (באר לחי רואי' לרי' צבי הירש שפירא ממונקטש על תיקוני הזוהר תיקון ו' דף כג ע"א ד"ה שאשתארו חרבין) וישראל והשכינה לא נמצאים בגלות, מצות 'שילוח הקן' מעוררת רחמים על כל הנשמות שהולכות בגלות הגלגול (תיקוני הזוהר' תיקון ו' דף כג ע"א ד"ה קם רבי אלעזר) אחרי שיצאו מגופם המת ולא תיקנו עדיין את מה שהיו צריכים לתקן, וצריכים לבוא שוב בתיקון על ידי גלגול בגוף אחר בעולם הזה (באר לחי רואי' על תיקוני הזוהר תיקון ו' דף כג ע"א ד"ה ובגין אליו). ועליהם אמרו רבותינו שהקב"ה בורא עולמות ומחריבן, כי גופם נשאר חרב מנשמתם שהסתלקה מהם (תיקוני הזוהר' תיקון ו' דף כג ע"א ד"ה קם רבי אלעזר). ונחשב 'חורבן' גם לנשמותיהם כיון שהן נשארו בלא גוף קודם שתיקנו את נשמתם כראוי, וצריכים עתה רחמים לחזור לתוך איזה גוף הגון הראוי לקבל טהרה ולתקן מה שהם חסרו בגלגול הקודם. לכן ה' יתברך צוה לקיים את 'מצות שילוח הקן' גם קודם חורבן בית המקדש, כדי לעורר רחמים על אותן הנשמות שלא ילכו ערומות בלא גוף (באר לחי רואי' לרי' צבי הירש שפירא ממונקטש על תיקוני הזוהר תיקון ו' דף כג ע"א ד"ה שאשתארו).

וכן ישנן נשמות שנבראו קודם בריאת העולם (תיקוני הזוהר' תיקון ו' דף כג ע"א ד"ה והכי אוקמוהו) ולא קיבלו עד עתה שום גוף כלל, והן צריכות לבוא פעם ראשונה לתוך גוף כדי להיתקן (באר לחי רואי' על תיקוני הזוהר תיקון ו' דף כג ע"א ד"ה ובגין אליו נשמתין). וצויה ה' יתברך לקיים מצוות שילוח הקן כדי לעורר גם עליהן רחמים (תיקוני הזוהר' תיקון ו' דף כג ע"א ד"ה והכי אוקמוהו), לפי שלעולם אין מלך המשיח בא עד שיבראו כל הנשמות שעלו במחשבתו יתברך להיבראות (בראשית רבה' כד, ד), שהן אותן הנשמות (באר לחי רואי' על תיקוני הזוהר תיקון ו' דף כג ע"א ד"ה ובגין אליו נשמתין עפ"י יפה תואר על המדרש). וכשאכן ייוולדו כל הנשמות הללו, יושלם התיקון האחרון ויבוא מלך המשיח. ועליהם נאמר "פי לא לעולם אָרְיב וְלֹא לְנֶצַח אֶקְצוּף כִּי רוּחַ מְלַפְנֵי יִעֲטוּף וְיִשְׁמוּת אֲנִי עֲשִׂיתִי" (ישעיה נז, טו) "לא לעולם אָרְיב" – כלומר שלא לנצח אשאיר את ישראל בגולה, אלא עד שה'נשמות' שעשיתי יבראו בגופם ואז ישראל יגאלו (באיור 'אשד הנחלים' על 'בראשית רבה' כד, ד ד"ה שיבראו כל הנשמות).

הנשמות נמצאות בגן עדן והולכות ל'אוצר הנשמות' עד שיבוא עת פקודתן להיכנס לגוף של אדם. ופקודתן מגיעה על ידי מצות שילוח הקן שעושה האדם בעולם הזה (יצמח דוד' על התורה פרשת כי תצא דף פט ע"א ד"ה כי תצא מחנה), שבשעה שהצפור צועקת בשילוחה מהקן (אברהם אזכורי לרי' אברהם פלאגי מערכת שין אות קצט) היא הולכת וזועקת (יצמח דוד' על התורה פרשת כי תצא דף פט ע"א ד"ה כי תצא מחנה), ואז הקב"ה זוכר את הנשמות (אברהם אזכורי לרי' אברהם פלאגי מערכת שין אות קצט) שלו, ומתמלא רחמים (יצמח דוד' על התורה פרשת כי תצא דף פט ע"א ד"ה כי תצא מחנה), ומביא אל העולם בגלגול (אברהם אזכורי לרי' אברהם פלאגי מערכת שין אות קצט) כדי שיתוקנו. ועל ידי כן נמצא שזה שקיים מצות שילוח הקן גרם שיבואו אותן הנשמות לעולם ויתוקנו, לכן מכל מקום מזכים אותו ונותנים לו בנים כדי שיבואו גם דרכו אותן הנשמות מלמעלה אל העולם הזה (יצמח דוד' על התורה פרשת כי תצא דף פט ע"א ד"ה כי תצא מחנה). וזה הטעם שעל ידי מצות שילוח הקן זוכה האדם ללדת בנים (אברהם אזכורי לרי' אברהם פלאגי מערכת שין אות קצט).

הציווי "שִׁלַּח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם" (דברים כב, ו – ז) הוא בסוד גלגול הנשמות (באר לחי רואי' לרי' צבי הירש שפירא ממונקטש על תיקוני הזוהר תיקון ו' דף כג ע"ב ד"ה ובגין דא שלח תשלח) כי הנשמה הולכת מ'הקן' שלה שהוא הגוף כמה פעמים, בכל פעם שמת האדם, וחוזרת שוב בגלגול לגוף חדש. וממשיכה כך עד שמוצאת גוף טוב לשרות בו ויותר לא צריכה לשוב בגלגול (עפ"י תיקוני הזוהר' תיקון ו' דף כג ע"ב ד"ה והכי רזא דקן צפור). מטעם זה מצות שילוח הקן הוא דווקא בעופות טהורים (באר לחי רואי' על תיקוני הזוהר תיקון ו' דף כג ע"ב ד"ה ובגין דא שלוח הקן) וקדושים, כי התורה דברה כנגד אותן הנשמות שהן מצד הקדושה וצריכות לבוא בסוד הגלגול על ידי התעוררות הרחמים עליהם (תיקוני הזוהר' תיקון ו' דף כג ע"ב ד"ה ובגין דא שלוח הקן). וגם הנשמות שנשארו בלא גוף עוד קודם ששת ימי בראשית ובאות לעולם על ידי מצות שילוח הקן, הרי זה דווקא בנשמות הקדושות שביניהן אשר לא התלבשו בהן 'הקליפות' (באר לחי רואי' לרי' צבי הירש שפירא ממונקטש על תיקוני הזוהר תיקון ו' דף כג ע"א ד"ה אלא ודאי צריכא).

נשמת המשיח נמצאת בהיכל קן צפור שבתוך גן עדן

בגן עדן התחתון יש מקום אחד שנקרא 'קן צפור' (איור החמה' על זוהר פרשת בלק דף קצו ע"ב ד"ה יכיון שאית לון' מהרמ"ק) והוא היכל נסתר וגנוז שעליו נאמר "עֵינִי לֹא רָאִיתָ אֶלְקִים זֹלְתֶךָ" (ישעיה סד, א) ואין הצדיקים שבגן עדן יודעים או מכירים אותו (זוהר פרשת בלק דף קצו ע"ב ד"ה ועד דכען וד"ה וביומין, זוהר פרשת שמות דף ח ע"א ד"ה לנו מכל אינון). בהיכל הזה מצויים צורתם של כל האומות שעלו על ישראל להרע להם. שם גם נמצאים דמותם של האבות הקדושים שנכנסו בשעת החורבן לבית המקדש (זוהר פרשת שמות דף ח ע"א ד"ה ובההוא אתר מרקמן). אמנם הצדיקים שזכו לבנים קדושים 'אפרוחים' אשר לומדים בעולם הזה תורה שבכתב ותורה שבעל פה שהם שני 'מזבחותי' ה', להם יש רשות להיכנס שלש פעמים בשנה בשלושת הרגלים בתוך היכל 'קן צפור' יחד עם הקב"ה אשר משתעשע שם איתם (זוהר פרשת בלק דף קצו ע"ב ד"ה וביומין רשימין וד"ה אשר שתי אפרוחיה, ראה 'מעולפת ספירים' יום ראשון אות יח). כי זכות בנייהם בעולם הזה מגן עליהם למעלה ומעטר אותם בגן עדן ועל זה נאמר "גַם צְפוֹר מְצַאָה בֵּית וְדָרוֹר קָן לָהּ אֲשֶׁר שְׁתֵּה אֶפְרָחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ ה' צְבָאוֹת מְלֶכִי וְאַלְהֵי" (תהלים פד, ד) (זוהר פרשת בלק דף קצו ע"ב ד"ה אשר שתי אפרוחיה).

נשמתו של מלך המשיח (איור החמה' על זוהר פרשת שמות פרק ז ע"ב ד"ה ר"יש זקף' מרי' חיים ויטאל, 'ארבע מאות שקל כסף' למחרתיו הוצאת קראקא תרמו דף סח טור ג ד"ה ונלע"ד חיים, 'מזבח אליהו' למחבר שבת מוסר פרשת זאת הברכה דף רכט ע"א ד"ה ירושלמי דברכות) יושבת בקן צפור שבגן עדן (זרעו האימירי' למחבר שבת מוסר דרוש יח מעיין חכמה ד"ה הוה אזלינן, עפ"י זוהר פרשת שמות דף ז ע"ב ד"ה בההוא זמנא) ושם היא סתומה וגנוזה (מגלה עמוקות רב אופנים' אופן קפ, 'ילקוט חשי' ערך משיח אות קח). לכן דוד המלך חילק את התהלים לק"ן מזמורים משום שמישיח בן דוד יושב בתוך היכל קן צפור (מגלה עמוקות' על התורה פרשת תרומה ד"ה עניין צמזום שכינה). וכיון שהוא יושב סתום בתוך קן צפור, לכן משיח נרמז דווקא באות מ' הסתומה בתיבה הראשונה שבפסוק "לְסִרְיָהּ הַמְשִׁרָה וְלְשָׁלוֹם אֵין קָץ עַל פֶּסַח דָּוִד וְעַל מְמַלְכְּתוֹ לְהִקְיֵן אֶתְהָ וְלְשִׁעָדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבְצִדְקָה מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם קִנְיָתָה ה' צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹאת" (ישעיה ט, ו). וכן מטעם זה משיח נרמז דווקא באות מ' הסתומה בשמו של 'אדם' הראשון המעיד על כל שלשת גלגוליו שהם אדם, דוד, משיח (מגלה עמוקות - רב אופנים' אופן קפ, 'ילקוט חשי' ערך משיח אות קח). וזה גם הטעם שבביל פסח שמים את כזית האפיקומן לפני אכילתו תחת המפה (ראה שו"ע אורח חיים תעז, א), כי הוא רומז על כך שהמשיח גואלם של ישראל גנוז בתוך 'קן צפור' (סו"ר ברקת' לרי' חיים הכהן תלמיד מהר"ח' על שו"ע אורח חיים על הלכות פסח סימן תעז סוף אות א).

המשיח עתיד (טור ברקת) על שו"ע אורח חיים על הלכות פסח סימן תעו סוף אות א) **לצאת מהיכל 'קן צפור' שבגן עדן** (זוהר פרשת שמות דף ז ע"ב ד"ה בהחוא זמנא) **ולהתגלות בעולם הזה** (דמשק אליעזר) על זוהר פרשת שמות דף ח ע"א ד"ה ק). וכשהוא ייצא החוצה ויפתח האות מ' הסתומה בפסוק **'לְסִרְיָהּ הַמְשִׁיחָה וְלְשָׁלוֹם אֵין קֶץ עַל פֶּסַח דָּוִד וְעַל מְמַלְכָתוֹ לְהַכִּין אֹתָהּ וְלִסְעָדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבְדָדָקָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם קִנְיָתָה ה' צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹאת**" (שערי טו, ו), אז כנגדה ייסתם האות מ' הפתוחה המעידה על חומותיה הפרוצים של ירושלים אחרי החורבן כפי שאמר נחמיה **"וְאֶצְאָהּ בְּשַׁעַר הַגֵּיאַל לְיִלְהָ וְאָל פְּנֵי עֵין הַתַּיִן וְאָל שַׁעַר הָאֲשֻׁפֹת וְאֶהֱיָ שַׁבֵּר בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְשַׁעַר הַמַּרְוָצִים וְשַׁעַר הָאֶפְלֹ בְּאֵשׁ"** (נחמיה ב, ג). **כי כל זמן שהמ' של משיח סתומה המ' של ירושלים פתוחה, וכשיפתח הסתום וייצא משיח מהיכל קן צפור אז ייסתם הפתוח וחומת ירושלים תהיה סגורה וסתומה מכל צד** (מגלה עמוקות רב אופנים אופן קפ, 'מדרש לפירושים' לר' שלמה שלם ח"ש דרוש הטי וספ ד"ה ענין גוג ומגוג). ועל זה היה מתפלל ר' ישראל בעל שם טוב ואומר **"רבונוא דעלמא אימת תפתח היכל קן צפור ויצא משם משיח מלובש בלבושי נוקמא!"** כלומר "רבונו העולם מתי יפתח היכל קן צפור וייצא משם משיח מלובש בלבושי נקמה!" (כתר שם טוב) ליקוטי דברי הבעש"ט אות תטו ד"ה כתיב כי יקרא).

נשמת המשיח עתידה לצאת מקן צפור ולהיכנס בגואלם של ישראל

לפני שיגיע עת הגאולה משיח יזקוף את עינו ויראה בהיכל 'קן צפור' את צורת האבות שנכנסו לבית ה' בעת החורבן. ויראה שם גם את רחל אמנו ודמעתה על פניה והקב"ה מנחם לה, אך היא לא רוצה לקבל תנחומים שנאמר **"כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה לְשִׁמְעֵי נְהִי בְּכִי תִמְרוּרִים רַחֵל מִיבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאֵינָהּ הַלְחִיחַ עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינֶנּוּ"** (ירמיה לא, ד). אז ירים משיח את קולו ויבכה ויזדעזע כל גן עדן, וכל הצדיקים שם יצעקו ויבכו עמו. ושוב יבכה המשיח, ואז יזדעזע הרקיע שמעל גן עדן אלף וחמש מאות מחנות של מלאכים עליונים, עד שיגיע לכסא העליון. אחר כך יקרא הקב"ה למשיח וישבע לו שהוא יעביר את המלכות הרשעה מן העולם על ידו והוא ינקום את נקמת ישראל. וגם יישבע לו שייתן לישראל את כל הטובות שהוא אמר שעתידי לעשות לעמו. ואז ישוב משיח חזרה לתוך היכל 'קן צפור' שבגן עדן כבראשונה (זוהר פרשת שמות דף ח ע"א ד"ה יבהחוא אתר מרקמן ד"ה יעד דמגו' ויעיני' אברכות על כל הליך הגאולה השמימי טרם גילוי משיח בארץ ואכמ"ל).

ואחרי זה כל הצדיקים שבגן עדן יחגרו את משיח ב'כלי זיין' שהם אותיות מתוך שמו הקדוש של ה' יתברך. והמשיח יראה ב'קן צפור' את צורת חורבן בית המקדש וכל הצדיקים שנהרגו בו, וילבש עשרה לבושים של נקמה באומות העולם וייגנו שם למשך ארבעים יום. וכשיראה הקב"ה את משיח לובש בגדי נקמה וחגור בכלי הזיין הוא ייקח אותו וינשק אותו על ראשו. וייקח את אחד שחקוקים בו שמותיו הקדושים, שהוא העטרה שהתעטר בה הקב"ה בשעה שעברו ישראל את ים סוף ועשה נקמה בפרעה וכל פרשיו, ויעטר בה את מלך המשיח (זוהר פרשת שמות דף ח ע"ב ד"ה וקלא יתפוצץ עד ד"ה ואינון שבעה) שנאמר **"תְּשִׁית לְרֵאשׁוֹ עֶטְרַת פָּז"** (תהלים כא, ד) וכמו שנאמר בו יתברך כאשר הוא התעטר בה **"ראשו פתם פז"** (שיר השירים ה, יא) (נצוצי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת שמות דף ח ע"ב אות א). וכיון שמשחיה יהיה מעוטר בכל אלו, ה' ייקח אותו וינשק אותו כבראשונה, וכל המרכבות הקדושות והמחנות העליונות יתנו למשיח מתנות ודורות רבים והוא יתעטר בכלם. ואחר כך הוא יכנס בהיכל אחד ויראה שם את כל המלאכים העליונים הנקראים 'אבלי ציון' שבכו בחורבן בית המקדש וממשיכים לבכות עליו תמיד, והם יביאו לו לבוש מלכות אָדום לעשות בו נקמה. ושוב הקב"ה יסתיר את משיח בתוך 'קן צפור' (זוהר פרשת שמות דף ח ע"ב ד"ה וקלא יתפוצץ עד ד"ה ואינון שבעה).

אחרי שלושים יום שמשחיה ייסתר בתוך 'קן צפור' (זוהר פרשת שמות דף ח ע"ב ד"ה על תמן בחד היכלא) יגיע עת גאולתן של ישראל, ואז תצא נשמת משיח הצרורה בהיכל קן צפור שבגן עדן, ותלבש באיש הראוי לה כדי שיגאל את ישראל (מדרש האייתמרי' דרוש יען מעין חכמה ד"ה ולבחין זה נקדים). איש זה יהיה אדם צדיק שיוולד מאיש ואשה ויגדל בצדקתו עד לעת ההיא של קץ הימין, ואז יזכה באותו היום שתינתן בו הנשמה הגבוהה מאוד הזאת אשר נתונה בגן עדן, והוא יהיה הגואל. כעין זה היה עם משה רבינו שגם כן נולד מאשה וגדל מעט מעט בהשגת חלקים רוחניים, ובשעה שהיה בסנה נשלם לגמרי בלבת האש. בעת ההיא עתיד להיאמר על המשיח **"אֲנִי הַיּוֹם יִלְדָּתִי"** (תהלים ב, ז) והוא על חלק הנשמה הגבוהה שלו אשר תיוולד ותצא מגן עדן באותו היום (אור החמה) על זוהר פרשת שמות פרק ז ע"ב ד"ה יריש זקף מרי חיים ויטאל, 'ארבע מאות שקל כסף' למהרח"ו הוצאת קראקא תרמו דף סח טור ג ד"ה ונלע"ד חיים, 'דמשק אליעזר' על זוהר פרשת שמות דף ז ע"ב ד"ה יתחזי' בשם האר"י ז"ל בספרו זוהר הרקיע) ותיכנס בו ותעורר אותו, כך שיתווסף בו 'כוח הנבואה' על ידה (אור החמה) על זוהר פרשת שמות פרק ז ע"ב ד"ה יריש זקף מרי חיים ויטאל, 'ארבע מאות שקל כסף' למהרח"ו הוצאת קראקא תרמו דף סח טור ג ד"ה ונלע"ד חיים).

מיד כשחרב בית המקדש נולד באותו הדור אדם אחד שבצדקתו היה ראוי להיות הגואל (שו"ת חתם סופר) חלקו ו סימן צח ד"ה והנה בהא). וכן הוא בכל דור ודור, יש אדם אחד שראוי להיות משיח ואם הדור זכאי אז מתלבשת בו נשמת משיח היושבת בהיכל 'קן צפור' שבגן עדן (מזבח אליהו) למחבר ישבט מוסרי' פרשת זאת הברכה דף רכט ע"א ד"ה ירושלמי דברכות). וכך היו במשך הדורות כמה וכמה אנשים שהיו ראויים שיערה עליהם ה' את רוחו של משיח, אך לא זכו לכך ולבסוף מתו, כי הדור לא היה ראוי (שו"ת חתם סופר) חלקו ו סימן צח ד"ה והנה בהא). כשיגיע בסוף העת שנשמת משיח צריכה לבוא בעולם ולהיכנס באדם צדיק, אז אותו האדם לא יידע על עצמו שהוא המשיח (אור החמה) על זוהר פרשת שמות פרק ז ע"ב ד"ה יריש זקף מרי חיים ויטאל, 'ארבע מאות שקל כסף' למהרח"ו הוצאת קראקא תרמו דף סח טור ג ד"ה ונלע"ד חיים) והגואל האחרון, כמו שמשחיה רבינו הגואל הראשון היה בן שמונים שנה ולא ידע ולא הרגיש בעצמו שהוא גואל ישראל עד שהודיעו ה'. ואחרי שהגואל האחרון כבר יקבל את הנשמה הגבוהה אז הוא יידע שהוא משיח אף שאחרים עדיין לא יכירוהו (אור החמה) על זוהר פרשת שמות פרק ז ע"ב ד"ה יריש זקף מרי חיים ויטאל, 'ארבע מאות שקל כסף' למהרח"ו הוצאת קראקא תרמו דף סח טור ג ד"ה ונלע"ד חיים).

אחר כך יסתלק משיח לרקיע כמו שעלה משה רבינו לרקיע, וכשיחזור יכירוהו כבר כל ישראל ויתקבצו אליו (אור החמה) על זוהר פרשת שמות פרק ז ע"ב ד"ה יריש זקף מרי חיים ויטאל, 'ארבע מאות שקל כסף' למהרח"ו הוצאת קראקא תרמו דף סח טור ג ד"ה ונלע"ד חיים). תחילת גילוי זה יהיה בארץ הגליל (זוהר פרשת שמות דף ז ע"ב ד"ה בהחוא זמנא) כלומר בעיר טבריה הנקראת בפי רבותינו 'גליל תחתון' (זכירה לחיים לר' חיים פלאגי על זוהר פרשת שמות דף ז ע"ב ד"ה ויתער בארעא), כי שם התחיל החורבן של ארץ ישראל הקדושה (זוהר פרשת שמות דף ז ע"ב ד"ה בהחוא זמנא). וכן כאשר גלתה הסנהדרין עשר גלויות (ראה גמ' ראש השנה דף לא ע"א – ע"ב) היא גלתה בסוף לעיר טבריה ושם התבטלה. לכן משם עתידים ישראל ליגאל (נצוצי אורות' להחיד"א על זוהר פרשת שמות דף ז ע"ב אות א). ולזה הצטוו ישראל במצות שילוח הקן **"שִׁלַח תְּשַׁלַח אֶת הָאֵם"** (דברים כב, ו – ז) שבשכר מצוה זו **"תְּשַׁלַח חֲרָדְךָ"** (שמות טו, ז) של הקב"ה על אומות העולם לעתיד לבוא, וגם **"תְּשַׁלַח רִיחֶךָ"** (תהלים קד, ט) ('חומת אנך' להחיד"א פרשת כי תצא אות ו) הוא רוחו של משיח. ואז יתקיים סוף הפסוק **"וּתְחַדְּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה"** (תהלים קד, ט) להחזיר העטרה ליושנה ובא לציון גואל, במהרה בימינו אמן (יקרי' ארבע' לר' רחמים חורי מתוניס פרשת כי תצא ד"ה מסרה תשלח את האם).

העלון גם לעילוי השליפה של אברהם יוסף בן פריינדל חדוה –	העלון גם לעילוי השליפה של אבישולם בן רות היי	העלון גם לעילוי השליפה של ציונה שושנה בת חנה במוון היי	העלון גם לעילוי השליפה של שגיא בן טיליה חנה היי	העלון גם לעילוי השליפה של שגיא בן טיליה חנה היי	העלון גם לעילוי השליפה של מאיר בן משה ז"ל, יונה בן שמואל ז"ל, ברטה בתיה בת מאיר ז"ל, חיים בן לוי ז"ל, מרים בת שמואל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי השליפה של יוסף מנחם בן אהרן ז"ל מנשה ז"ל לבות משפחת סימון ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי השליפה של אהרן בן עזיהו ז"ל אָרְלֵט עֲלִיָּה בת פורטון מסעודה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.	העלון גם לעילוי השליפה של רחל בת גרשון הנולדת משרה אשת דוד ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.
---	---	--	---	---	---	--	--	--